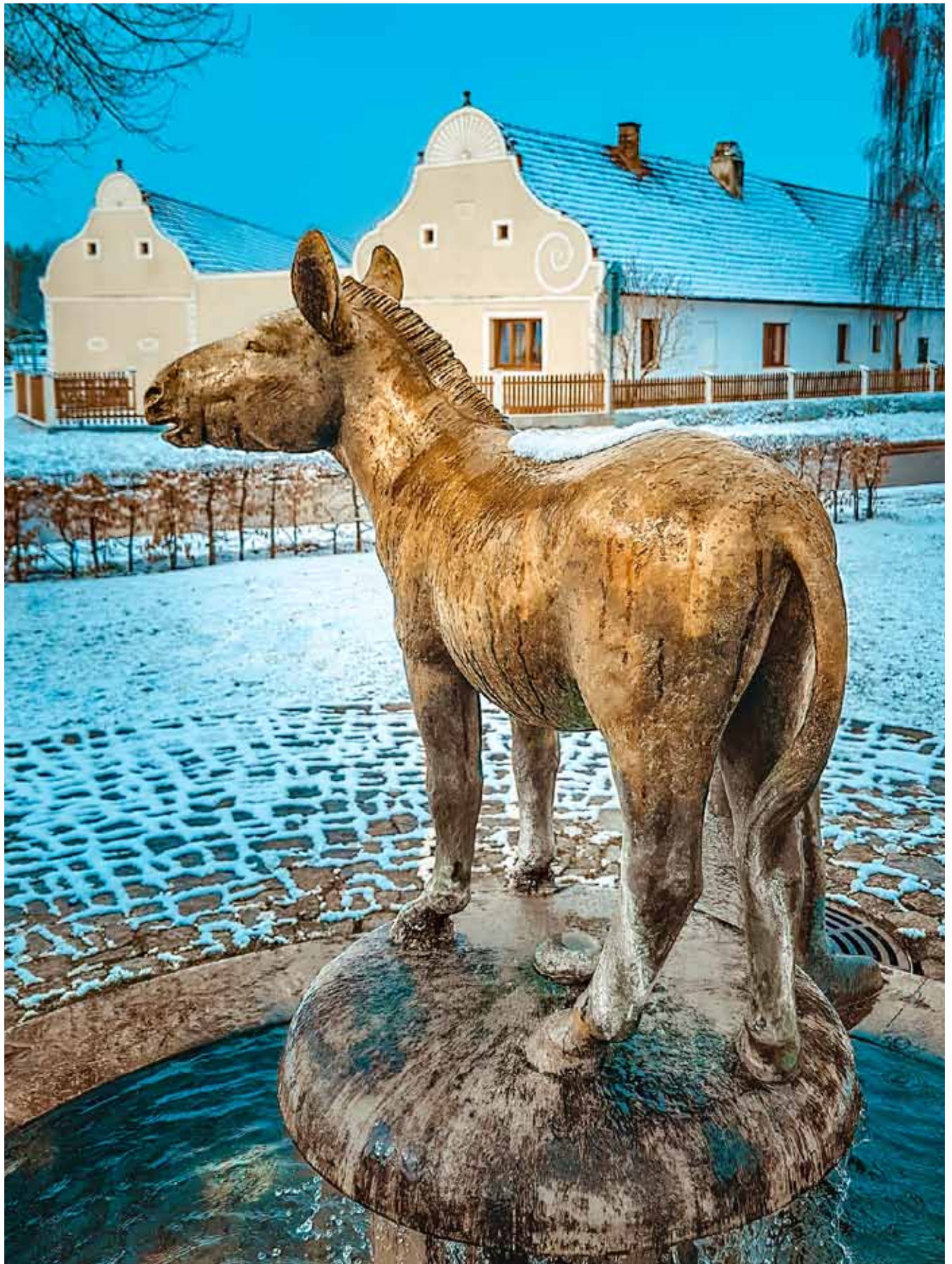

VOSELSKÉ LISTÍ

ČÍSLO 10 / PROSINEC 2021

Vážení spoluobčané, milí sousedé, přátelé,

z různých provozních důvodů vychází toto číslo našeho obecního časopisu téměř po roce. Oproti roku 2020 jsme letos museli vynechat novoroční výlet, spolkové plesy i vepřové hody a obecní ples. A jako loni již podruhé Velikonoce, společné stavení májky i prvomájový průvod, o slavnostech vína nemluvě. Ale v červnu se již zdálo, že se za blýsklo na lepší časy a že to nejhorší a nejtěžší z pandemie máme za sebou. Slavnostně jsme v otevřeli Altán Pod Kaštany, kde se už uskutečnila spousta soukromých oslav, svateb i pár obecních akcí. Dětské dny radosti ve znamení středověku měly úspěch. I letošní nohejbalová Kaštaniáda se povedla. Neobvykle se vydařila i Svatováclavská pouť. Včetně obnovených Dalskabátů našich divadelníků, se kterými úspěšně vystoupili i v Čakově a Borovanech. S novým zázemím v altánu, s novým stanem a při skvělém počasí byla návštěvnost neobvykle velká. I na večerní zábavě s kapelou Fiesta. Také vítání občánků sázením stromů v sadu se povedlo, po loňské pauze jsme letos sázeli osmnáct stromků! Dokonce vánoční jarmark, rozsvícení stromu a kapličky byly ještě v režimu povoleno. Ale současná situace

nevěstí nic dobrého a nikdo neví, co všechno nás ještě čeká. A to nejen kvůli stále mutujícímu viru, ale i politické situaci, a především stavu ekonomiky. Celkové ztráty, inflace, stále rostoucí ceny energií i státní rozpočet, to vše bude mít vliv i na život nás všech. Neztrácejme však naději, společně překonáme těžké časy a určitě bude zase dobře. V době různých omezení a všelijakých lockdownů obec i obecní úřad fungovaly průběžně. V kanceláři a na telefonu byl vždy někdo z pracovníků k zastížení. Obecní zastupitelstvo se scházelo pravidelně, od června zasedáme v Altánu Pod Kaštany. Omezení ne-

zhatila žádnou z plánovaných akcí, kromě akcí setkávacích a kulturně-společenských. Do konce roku nás ještě čeká, snad to nezakřikneme, vánoční zpívání se souborem Bella Musica tentokrát na pódiu před kaplí a živý betlém, První Ježíškovy Vánoce, tamtéž. S lítostí jsme ale museli vypustit, již podruhé, setkání seniorů.

Největší investice v roce 2021 – Komunitní centrum II, dnes již Altán Pod Kaštany – je v záběhu. Letní akce zde konané již byly zmíněny, uskutečnilo se také promítání sestřihů z filmů a zajímavé vyprávění o slavném rodákovi z nedalekého Adamova –

Obecní zastupitelstvo zasedá od května v altánu.

Stuhu držely děti z Paloučku, jako první ji šel stříhat Václav Mrázek.

Janu Wenceslavu Spergerovi, který ztvárnil téměř tři stovky rolí, převážně v éře němého filmu. Takže se o něm dnes už příliš neví.

Centrum regionálního rozvoje České Budějovice je státní agentura na cestě mezi naší MAS (Místní akční skupina Hlubocko-Lišovsko) a Ministerstvem pro místní rozvoj ČR. Dotace ve výši pěti milionů a veškerá administrace putovaly právě po této cestě MAS – CRR – MMR tam a zpět. Není divu, že to trvalo více než tři roky. Ale vše nakonec dobře dopadlo, dokonce i výplata dotace, již tři měsíce po kolaudaci.

Dobu od platby dodavateli po termín vyplacení dotace jsme museli pokrýt úvěrem.

Tak jsme byli nakonec rádi, že se můžeme tímto úspěšným projektem, který kladně přijali všichni sousedé, pochlubit. CRR totiž svolalo na konec listopadu seminář právě do našeho Altánu Pod Kaštany. Účastníků bylo tak akorát do těchto prostor, dvacet tři. Byli to jednak organizátoři – pracovníci CRR, zástupci jiných MASek, zástupci obcí a realizátoři podobných projektů. Kromě jiného jsme zhlédli prezentace jiných projektů a v reálu jsme sklidili obdiv za náš projekt.

Jistě jste si mnozí všimli, že součástí Altánu Pod Kaštany bude i komunitní chlebová pec. Staví se samostatně, neboť do projektu samotné stavby se již finančně nevešla. Také nebylo jednoduché zajistit vlastní projekt pece, natož sehnat odborníka na stavbu. Trvalo to déle než půl roku, oslovili jsme snad desítku potenciálních pekařů či kamnářů. Od Aše, přes Kovářov až po sousední Hůry. Nabídka řemeslníka z Hůr byla optimální jak cenově, tak přístupem k projektu. Ten se tvořil především na základě zkušeností našeho poradce, dlouholetého pekaře domácího chleba, zná-

mého především z pečení pro veřejnost v Lenoře, Augustina Sobotoviče.

Byly použity poznatky z realizace i z provozu pecí v Lenoře, Volarech i ve Velešíně. A pan Viktor Valas, kamnář z Hůr, všechny tyto pece prozkoumal osobně, viděl je i v provozu při pečení a všechny tyto poznatky a rady pana Sobotoviče, včetně návrhů na použité materiály, si vzal k srdci. Dá se tedy předpokládat, že naše pec bude nejlepší, včetně vychytávek a vylepšení, které navrhl z praxe pan Sobotovič.

Jak jsme ale zjistili při exkurzích, bude to pěkná dřina. Nejen připravit těsto z 25 kilogramů mouky na jednu várku, po vykynutí ho rozdělit na 25 stejných bochníků, ale i vlastní zatopení v peci již v předvečer pečení, vymetení popela, hlídání správné teploty, přehazování bochníků tak, aby se pekly rovnoměrně... máme se na co těšit.

Se stavbou pece, respektive fundamentu pod pecí souvisí zajímavá akce, o které možná nevíte. Rozhodli jsme se do podstavce zazdít vzkaz budoucím generacím. S odborníky z Jihočeského muzea jsme konzultovali obvyklý obsah a používané materiály. Schránku z nerezového plechu vyrobil nezištně a v podstatě na počkání náš soused Luděk Beran. Po vložení obsahu schránku zařezal odborník z muzea, a pak už jsme ji za účasti koho jiného než bývalého dlouholetého kronikáře pana Mrázka, slavnostně vložili do podstavce. Více o této akci i uložených materiálech se dočtete v samostatném článku. Ještě pár slov k letošní drobnější investiční akci – k výstavbě tůně u potoka Kyselá Voda. Stavba přestála přísné kontroly z Agentury ochrany přírody a krajiny, je funkční, voda se neztrácí a zůstává křišťálově čistá. A studená.

Regulací přítoku se budeme na jaře snažit minimalizovat výskyt řas. Do stávajícího stavu bychom dle AOPK neměli deset let zasahovat. Zvažujeme alespoň jakýsi provizorní bezpečný vstup do vody a úpravu dna kačírskem. Tak, aby se alespoň odvážlivci mohli pohodlně dostat do vody. Koupání není z dílce dotace zakázáno. Pouze chov ryb, ten ano.

V tomto čísle se dočtete o tom, že nejen naši sousedé vystupují ve filmech, ale dokonce i naše kašna s oslíkem. Dále si přečtete, co objevili archeologové v Eliášově štolě v souvislosti se stavbou dálnice, jak je naše multifunkční hřiště inspirativní nejen pro autory knihy Možnosti vesnice, vzpomínání paní Tájkové, ale také smutnou zprávu o poslední návštěvě Voselna rodačky paní Anny Nohavové.

Vážení čtenáři, za všechny autory vám přejeme příjemné a inspirativní počtení.

I přes všechna negativa, která přináší současný stav světa Vám obec Úsilné (Voselno) přeje hezký vánoční čas, krásné prožití Štědrého dne a dalších vánočních svátků a důkladnou přípravu na vstup do dalšího roku. A k tomu všemu především pevné zdraví, což v dnešní době není jen otřepaná fráze, ale vážně míněná věc.

Příští rok pro nás všechny nebude lehký, ale neztrácejme optimismus a především naději!

• Pavel Kašpárek, starosta

Ondřej Synek za ateliér re:architekti věnoval obci první skicu altánu

Foto: Ondřej Bouška

Altán Pod Kaštany byl zkolaudován v březnu.

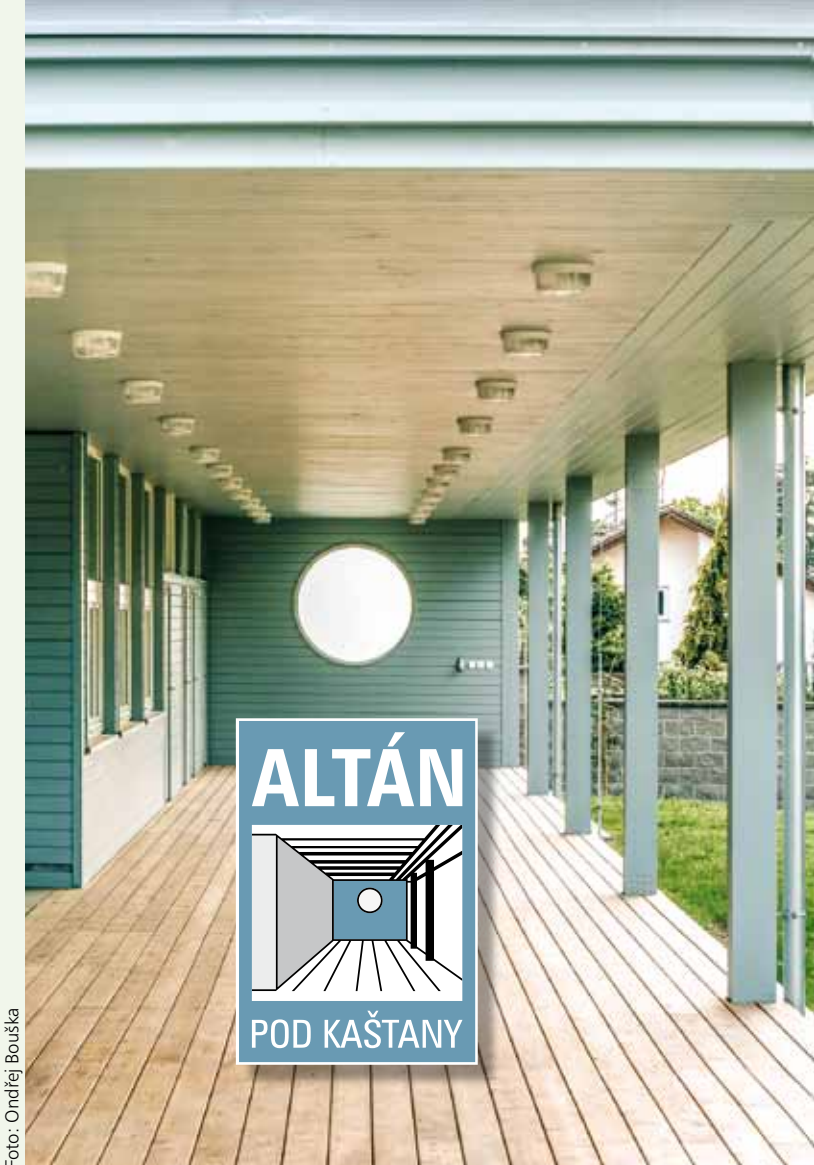

Foto: Ondřej Bouška

Naší inspirací pro logo altánu byl pohled na perspektivu s oknem.

Altán v kombinaci se stanem a občerstvením pod kaštany nabízí velký prostor pro konání nejrůznějších akcí.

Vzkaz budoucím Voselákům

Kovovou schránku s listinami zazdil pecář do rozestavěné pece v Altánu Pod Kaštany koncem září.

Poselství, nás současných obyvatel obce, napsané archivním inkoustem na speciálním papíru a uložené v zaletované schránce z nerezového plechu najdou někdy v budoucnu v bývalé obecní peci ti, kteří tu budou žít po nás.

Co jsme jim do kovové schránky uložili? Především vzkaz, jak prožíváme naši pomíjivou současnost a pár rad a přání, aby se jim tady dobře žilo. Přiložili jsme i pojednání o tom, kde se ve Voselnu vzala pec, na ukázkou obecní kalendáře, několik čísel Voselského listu, naše propagační brožurky, pohledy a také roušku a respirátor, které se staly v poslední době součástí našeho života.

Kovovou schránku pecáři k zazdění předali: dlouholetý kronikář Václav Mrázek a starosta Pavel Kašpárek.

Obsah tvořily ručně psané listiny a obecní publikace.

A co jsme jim napsali?

„Příštím generacím, ukládáme pro Vás kromě různých listin a dalších předmětů i tento náš vzkaz: V naší obci Úsilné, které my říkáme Voselno, žije 512 obyvatel. Život v naší krásné vesničce narušila loni a letos, podobně jako v naší republice a na celém světě nemoc Covid-19. Nemoc nakažlivá a životu nebezpečná. Vzhledem k nařízení české vlády přestaly naše děti dojíždět do českobudějovických škol a učily se doma na dálku. Z domova pracovali i mnozí do-

spělí. Zavřená musela zůstat i hospoda. Přestal fungovat také náš bohatý spolkový život. Divadelní ochotníci nemohli hrát své Dalskabáty, fotbalisté pokračovat v úspěšném rozjezdu v okresním přeboru, folklórní soubory Lučina a Palouček a také orientální tanečnice z Kleopatry rozdávat radost na jevišti. Nemohli jsme fandit na soutěžích našim malým hasičům, zvaným Ha-syčáci. Nemoc vzala život i některým našim sousedům a kulminovala v době, kdy finisovala stavba nového komunitního centra Altánu Pod Kaštany, na který jsme se moc těšili. Letos v červnu se nám podařilo nový prostor našeho setkávání otevřít. Za několik dní nás čeká každoroční největší obecní akce – Svatováclavská pouť. Dou-

Převázané dokumenty provázek v barvě trikolory.

fáme, že po loňské odmlce kvůli restrikcím ohledně Covidu se naše pouť konečně uskuteční. Vám přejeme, ať se Vám nemoci a podobné pohromy vyhýbají a ať žijete život pokud možno bezpro-

blémový. Pokračujte, podobně jako my, ve zvelebování naší obce. Věříme, že si ponechá svou samostatnost a nestane se v budoucnu součástí Českých Budějovic.“

– sw

Vykoledované peníze pomohou lidem v nouzi

Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice. Do její organizace a průběhu koledování se každoročně zapojí více než 70 tisíc dobrovolníků. U nás jsou to manželé Prachařovi se svými dětmi.

Letos v lednu vlivem hygienických opatření v souvislosti a pandemií zůstala kasička v obecním úřadu, proto naši koledníci roznášeli jen drobné dárky a informovali o možnosti, jak přispět. Prachařovi se po Novém roce opět chystají coby dobrovolníci na obchůzku Voselnem. „Kdyby se chtěl někdo připojit, rádi ho uvítáme, vybavíme a zaškolíme,“ dodal Jiří Prachař.

Manželé Jana a Jiří Prachařovi se svými dětmi Jeníkem, Františkem a Klárkou (zleva). Nejmladší „koledník“ Dominik leží v kočárku.

Co našli archeologové ve štole?

Pohled do výstavního sálu Jihočeského muzea s rekonstrukcí profilu Eliášovy štoly v podobě průchozí vitríny.

Foto: O. Chvojka

V souvislosti se stavbou dálnice se zkoumalo i podzemí v katastru naší obce

Foto: Geo-CZ

Geodetická dokumentace Eliášovy štoly.

Zajímavé historické pozůstatky po hornících objevili archeologové spolu s jeskyňáři při průzkumu Eliášovy štoly pod mimoúrovňovou křižovatkou směrem na Hůry. O nálezech jsme hovořili s archeologem Jihočeského muzea Ondřejem Chvojkou.

Dostali jste se do míst, kam jste dosud nemohli. Jak to v nepřístupné části vypadá?

Štola je variabilní, má několik částí. Každá je jiná. Jednak jsou tam místa, kde je vidět, jak horníci vysekávali do tvrdého sedimentu, do té horniny. Pak jsou části, kte-

ré pak ještě vyzdili a chodba má podobu umělého koridoru. Našli jsme i úseky, které jsou poměrně dost narušeny. Ale většina této trasy, ve které jsme byli, se dá projít. Dostali jsme se ale do míst, kde už kolegy jeskyňáře zastavil jeden zával.

Proč jste průzkum dělali?

Eliášova štola má vždy po sto metrech svislou větrací šachtu. Takže při stavbě dálnice nebyl problém, že by stavba do štoly nějak zasáhla, ale riziko bylo v šachtách. Bylo nutno přesně zdokumentovat umístění těchto šachet a zjistit, jestli se jich v té době plánovaná

stavba dálnice, konkrétně stavba mimoúrovňové křižovatky, nějak nedotkne. Všechny šachty se stavbě vyhnuly, ale šachta číslo jedenáct je až na okraji už té původní čtyřproudové silnice na Lišov. V souvislosti se šachtami jsme zjišťovali, jak pevný je tam terén, aby dlouhodobé působení dálnice nezpůsobilo nějaké sesuvy.

Kudy jste štolu procházeli?

Do podzemí jsme vešli vaší různou rotundou. Museli jsme si na tuto práci najmout jeskyňáře, kteří mají na tuto činnost oprávnění. Ti pak vlezli do štoly sedmou šachtou, která je uprostřed pole. Šli jsme většinou po kolena ve vodě. Viděli jsme spoustu historických i přírodních úkazů. Jsou tam krápníky, dlouhé několik centimetrů. Na několika místech byly vysekané tu značka, tu letopočet. Našli jsme i nápis IHS 1669 (pozn. IHS – Ježíš, Spasitel lidí).

Jak byste si tento nápis vysvětlil?

Myslím si, že souvisí s těžkou námahovou prací horníků, kteří tam trávili velkou část svého života. Jsou tam vidět jejich ruční záseky, takže nápis souvisí s jejich potřebou nějak se chránit. Vysekali tam prostě značku, která by je mohla ochránit před nějakým neštěstím. To jsou drobné památky na tyto horníky. Letopočty jsou autentické.

Jak je štola v tomto úseku široká?

Když jsem rozpažil ruce, dotýkal jsem se stěn. A vysoká? Šli jsme vzpřímeně. Důležité ale bylo větrání. Museli jsme si tam pouštět

kyslík. Kdyby tam někdo vlezl, dostal by se do velkých problémů. Jeskyňáři uvedli, že u šachty jedenáct bylo jen patnáct procent kyslíku. V úseku mezi šachtami jedenáct a dvanáct jsme zjistili, že dvě party horníků razily chodbu proti sobě, profily to dokazovaly. Výsledky průzkumu štoly jsme publikovali u nás v muzeu na nedávné výstavě Co přinesla dálnice.

Co návštěvníci uviděli?

Podrobnou fotodokumentaci, dále průchozí vitrínu – což byla v podstatě fotografie štoly na plátně, kterou šlo prostoupit podobně jako oponou v divadle. Lidé si mohli představit, že procházejí štolou, bylo tam i pár kamenů. Mohli si i složit nádobu a vyzkoušet v písku práci archeologů.

V blízkosti našeho katastru jste prováděli průzkum i na povrchu. Našli jste něco zajímavého?

Překvapením pro mne byl jednoznačně nález sídliště ze starší doby bronzové, které jsme objevili v lese východně od okraje obce Borek nad potokem Kyselá voda. Nečekali jsme, že by tam něco bylo. Když nám odlesnili terén a vytrhali pařezy, objevili jsme úplně neznámé sídliště z počátku doby bronzové, tedy z období 18. a 17. století

Foto: Geo-CZ

Geodetická dokumentace Eliášovy štoly.

před Kristem. Sice na první pohled šlo o obyčejné zemědělské sídliště, kterých máme na Česko-budějovicku relativně dost, ale poprvé se nám podařilo najít drobné jantarové korálky. Na místě, kde bychom to nečekali. Což bylo zvláštní. Korálky byly dopraveny od Baltského moře, z oblasti severovýchodního Polska a přilehlé části východního Pobaltí, takže odtud doputovaly až sem k nám. Jsou skutečně importované, máme chemickým rozborům potvrzeno, že složením původ těchto jantarových korálků odpovídá Baltu. Našli jsme tam i misku. Dekor na ní byl používán ve středodunajské oblasti, do lokality Borku se miska dostala obchodní činností. I další nálezy z dálnice nám jasně ukazují, že jižní Čechy byly vždy napojené na dálkové obchodní trasy.

•Stanislava Wróbllová

Miska nalezená u Borku.

*Uctění památky padlých
při letošní Svatováclavské pouti.*

Hasiči v jubilejním 115. roce

Mezi členy je velký počet dětí, které se předvedly na soutěžích

O letošní Svatováclavské pouti opět uctili členové Spolku dobrovolných hasičů památku těch obyvatel Voselna, kteří zemřeli v první světové válce na bojišti nebo později doma na následky zranění. Společně s celým průvodem všech voselských spolků a návštěvníků pouti došli až k pomníku padlým, kde položili věnec.

Byli to právě dobrovolní hasiči, kteří na valné hromadě sboru v březnu 1919 rozhodli postavit těmto hrdinům pomník. A po půl roce ho pak slavnostně odhalili. Stal se jedním z prvních pomníků na Česko-budějovicku. Hasiči se po celou dobu až dosud o pomník a prostor okolo něho vzorně starají.

Po necelých sto letech pak došlo v roce 2016 na renovaci pomníku a čtveřice hasičů Josef Dušák, Václav Dvořák, Josef Žlůva a Jan Jerhot se pustila kromě toho i do vybudování nových schodů. Při opravě po-

mníku hasiči umístili do dvou schránek různé dokumenty týkající se obce i sboru a také například vysoká hasičská vyznamenání dlouholetého starosty SDH Stanislava Lence. Skříňky v pomníku jsou tak „na dohled“ od právě rozestavěné pece v Altánu Pod Kaštany, kde je zazděna další skříňka s poselstvím budoucím generacím (píšeme o ní na str. 6 a 7).

Voselští hasiči si letos připomínají 115. výročí od založení sboru. Oslavy se ale kvůli pandemii nekonaly. „Máme sto sedmnáct členů,“ popsal starosta sboru Václav Jerhot členskou základnu. Z toho je 45 dětí, které se dělí na přípravku, mladší a starší žáky. Zbytek jsou dospělí – ženské a mužské družstvo. Členové sboru pravidelně zajišťují v obci svoz starého železa (od roku 1971) a papíru (od roku 2002).

Naši malí hasiči se domácím představili na exhibici v rámci Dětských dnů radosti a v září na přátelské

*Václav Titl (vlevo) a Václav Jerhot ml. nesou věnec
k pomníku padlých.*

*Svoz starého železa: zleva Josef Žlůva, Josef Dušák
a Václav Jerhot st.*

*Historická stříkačka vystavená při letošní Svatováclavské
pouti.*

Hasiči pohledem dětí.

Ha-syčáci při exhibici na letošních Dnech dětské radosti.

soutěži v požárním sportu na fotbalovém hřišti spolu s dětmi ze sborů z Libníče, Hůr a Adamova. Zúčastnili se soutěží v Hrdějovicích a Libníči. Hasiči stále čekají na nový vůz, kterým by vozili své členy na soutěže. Nákup se zpozdil kvůli nedostatku čipů do nových aut.

– sw

Družstvo mladých hasičů v akci.

Chtěla bych být dítětem ve Voselnu...

... sotva se narodím, už vím, že mi rodiče zasadí v obecním sadu ovocný stromek. Když mne pak vozí v kočárku, mohu v klidu spát. U nás jsou téměř všude vydlážděné chodníky a asfaltka, takže kočárek nedrnčí. Jakmile začnu už sama běhat, mohu si jít hrát ven na dětské hřiště, kterých tu máme několik. Sklouznout se, pohoupat, zatočit na malém kolotoči. Později už zvládnou i prolézačky. Protože moji rodiče by určitě chtěli, abych byla mezi dětmi, přihlásili by mne do naší mateřské školky. Ta je pěkná, jsou tam fajn učitelky a prima zahrada, kde to voní bylinkami.

Základní školu u nás sice nemáme, ale nevádí. Alespoň bych poznala, co je linkový autobus a s ostatními dětmi bych jezdila do školy, do Nerudovky. I cesta ze školy zpět domů je jednodušší. Trolejbusem, dvojkou, na rozcestí, a pak hezky pěšky po stezce podél rušné silnice bezpečně domů.

Do města, tedy do Buděj, bych na kroužky ani jezdit nemusela. U nás máme toho dost: dětský folklorní soubor Palouček, mladé fotbalisty, tréninky v pingpongu. Mohla bych pomáhat myslivcům, u rybářů se přiučit chytat ryby. I hasiči by mne vzali mezi sebe a já

bych tak mohla hrdě nosit dres s nápisem Ha-syčáci a jezdit s ostatními dětmi na soutěže. Ovšem divadlo, které má ve Voselnu více než stoletou tradici, to by mne určitě hodně lákalo. Stát se ochotníkem a hrát spolu s dospělými všechny ty krásné divadelní hry! Na jevišti v pěkných kulisách pro radost všech sousedů v hledišti.

Jak víte, děti mají v červnu svátek. U nás ve Voselnu ho slaví dokonce tři dny. Pěkný nápad dostali tehdy v roce 1972 ti, kteří vymysleli třídní akci Dny dětské

Rybářská soutěž

radosti. V pátek je na programu stezka odvahy. Na jejím začátku, pod domem Váchů, to vypadá ještě dobře. Ale další trasa tmou už tak veselá není. Ještě, že si před tím mohou děti opéct buřtík při táboráku. Sobotu je super! Sportovní dopoledne na fotbalovém hřišti, kde pak ukážou malí hasiči při své exhibici, co všechno dokážou. Ovšem odpolední pohádkový les, ten nemá chybu! Dospělí pro děti vždy vymyslí zajímavé téma – třeba pravěk nebo středověk – obléknou se do kostýmů a děti procházejí jednotlivá stanoviště v Nidlovském lese a plní úkoly. Zážitek nesmírný! A právě tehdy bych na moment nechtěla být dítětem, ale dospělým. To proto, jakou mají radost, když pro děti uspořádají tak hezké odpoledne.

Neděle pak dopoledne prověří dětské dovednosti. Střelba ze vzduchovky na terč a chytání ryb v obecním rybníku nejsou jen pro kluky. Všechny děti se pak sejdou na parkovišti u kašny a malují své zážitky, dojmy a myšlenky.

Odpoledne pak všichni spěchají na fotbalové hřiště, nad kterým nejprve létají modely letadel a pak později letadla, veliká, opravdická. To už u hasičárny stojí dřevěné stupínky vítězů a děti si zkoušejí jen tak cvičně vylézt, samozřejmě na ten nejvyšší. Tam ovšem, i na ty nižší schůdky, pak smí vystoupit jen vítězové různých soutěží. Dostanou diplom a medaili, publikum jim zatleská. Na všechny už pak čeká klaun Hugo, cukrová vata a skákací hrad.

I těch jednodenních akcí, co tu pro děti máme! Velikonoční tvoření dekorací s Juditou, při kterém hrají vajíčka hlavní roli. Pálení čarodějnic – stezka s plněním úkolů a mystický podvečer plný ohňů. Při Svato-

Malování na chodníku

václavské pouti dětem objedná obec řetízkový kolotoč, skákací hrad, balonkového mága a kouzelníka a také malování na obličeji.

Krásný je advent. Děti ze školky napíší přáníčka na vánoční stromek na návsi a společně s rodiči ve školce vyrobí dekorace a drobné dárečky na vánoční jarmark v rámci rozsvícení stromku. U něho si pak všichni z Voselna, malí i velcí, zazpívají společně koledy. A bruslit naše děti nemusí k Samsonovi. Když mrzne, v kluziště se promění náš rybník. Možná časem i naše nová tuň.

Ovšem, když má svátek Mikuláš, to není moc fajn den. Po vsi po setmění chodí čerti. Hulákají, řinčí řetězy a kdoví, co mají v těch pytlích, ze kterých jim koukají dětské nožičky. Ty jsou určitě falešné! Možná. Nevím. Myslíte? Mikuláš a Anděl, ti jsou hodní, nosí dárečky. Pohodu pak nabídnou až ochotníci, kteří nejen dětem zahrají příběh o narození Ježíška ve Voselnu.

Chtěla bych být dítětem ve Voselnu. Jo, a u nás ve vsi se bonbony nekupují. Ty u nás padají z nebe!

•Stanislava Wróbllová

V mateřské školce

Pálení čarodějnic u sadu se stromky „občánků“

Jak vypadal letošní Pohádkový les na téma středověk?

Zbrojnoš Barbora Kubů.

Permoník Vít Drmota.

Královna Lea Brůžková s princeznou Emou.

Bílá paní Kateřina Tesařová s pomocníkem Patrikem Stanislavem.

Rytíři Jiří Smrž a Roman Večeřa.

Král Radim Lehečka s šašky Emou a Lukášem.

Kat Radek Doležal.

Alchymista Vlasta Řeháková a rytíř z řádu Templářů Stanislav Hnilička.

Lovkyně Kristýna Kubů a Nikola Hniličková.

Poslední pout' Anny Nohavové

První letošní listopadovou neděli odešla z tohoto světa nejstarší voselská rodačka. Bylo jí úctyhodných 94 let.

Koncem září neuvěřitelně vitální Anna Nohavová, rozená Kráslová, ještě zavítala na naši Svatováclavskou pout'. Mrzelo ji, že ta loňská se kvůli pandemii neuskutečnila. A tak si loni nenechala alespoň ujít v naší hasičárně oslavu devadesátých narozenin Marie Vackové, které přijela poblahopřát. Obě ženy si občas telefonovaly a vzpomínaly na maminku paní Nohavové. Marie Kráslová se dožila 109 let a svého času byla nejstarší obyvatel-

kou České republiky a skoro celý svůj dlouhý život prožila u nás, ve Voselnu.

Anna Nohavová sice od svých jedenadvaceti let žila za „humny“ v Hluboké nad Vltavou, kam se vdala. Na Voselno vzpomínala ráda a často. „Moje rodiče, když se vzali, postavili si v roce 1926 domek. Stojí naproti Jerhotovým. Dnes má přístavbu. Tehdy byl malý, měl jenom dvě místnosti, třetí byla komůrka. Narodila jsem se o rok později v roce 1927,

matce už bylo devěťadvacet. Vyrůstala jsem s bratrem,“ řekla loni v rozhovoru pro Voselské listy. Jako devítiletá školačka pamatovala dobu, kdy se do obce zavedla elektřina. Do školy, která fungovala v budově dnešního obecního úřadu, chodila jako ostatní děti v dřevákách. Rodičům hodně pomáhala už jako dítě. Ve válečném roce 1942 odešla do Sezimova Ústí k Baťům, do strojírny vyrábět součástky. V jedenadvaceti letech se Anna

Anna Nohavová vedle svého syna a s Marií Hruškovou na dopolední snídani v rámci letošní Svatováclavské pouti.

vdala. Když ovdověla, měla čtyři děti. Nejstaršímu synovi bylo deset. Šest let se o děti starala sama, pak se podruhé vdala: „Můj manžel byl zlatý člověk a prožívali jsme spolu opravdu pěkné chvíle.“

Jak se v loňském rozhovoru svěřila, velice ráda vzpomínala na oba rodiče. Byli to lidé, kteří si podle

ní zasloužili úctu. Otec dělal cestáře, staral se o prašné silnice. Trávu ze stok rodiče ručně vysekávali kosou, což byla veliká dřina. Maminka do svých 101 let žila ještě ve Voselnu. „Když už byla starší, jezdila jsem za ní z Hluboké na kole tak třikrát týdně. Pak jsem ji měla u sebe na Hluboké.“ Paní Nohavová pravidelně dávala naší obci finanční dar: „Vždycky říkám, že je to jakoby pro oslíka na otýpku sena...“

Rodina, příbuzní, přátelé a zná-

V současné době je nejstarším místním rodákem **Stanislav Peterka** (94 let), který žije v Olešníku na Českobudějovicku. Je strýcem našeho divadelníka ochotníka Pepy Peterky.

mí se s Annou Nohavovou naposledy rozloučili 13. listopadu 2021 v kostele sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou.

— SW

Anna Nohavová (s vozíkem) na letošní Svatováclavské pouti. Vlevo Marie Hrušková, rozená Váchová, vpravo Eliška Váchová – obě rovněž voselské rodačky.

Kašna s oslíkem hrála ve filmu

Léčivá voda z podzemí se stala námětem němé grotesky

Koncem dubna, kdy pandemie koronaviru uzavřela i okresy, se prostor okolo naší kašny stal scénou pro herce z Jihočeského divadla. Ti v rámci projektu bezpečné kultury Velké putování s Malým divadlem natáčeli na různých místech Česko-budějovicka videa.

„Jedná se o putování za jihočeskými pověstmi, které jsou spojeny s určitými místy v jižních Čechách,“ upřesnil režisér Jan Kaštovský. „Vybrali jsme pár míst, kde vždycky necháme nějakou kešku. K lokalitě vymyslíme příběh nebo vycházíme z pověsti, která se k tomu místu váže. Po-

Videoklip *Velké putování k prameni v Úsilném* si lze přehrát na YouTube kanálu Jihočeského divadla.

věst přikrášíme a natočíme její audioverzi. Když turista najde schovanou kešku, je u ní QR kód. Načte si ho do mobilního telefo-

nu a uslyší onu pověst. Ta je původní, nebo ji vymyslíme. Pro naši kašnu jsme vymysleli příběh o mladíkovi, který chtěl být zdravý, tak si sem přišel pro léčivou vodu. K pověsti natáčíme videoklip. Zvolili jsme formu němé grotesky. Vybrali jsme tento váš pramen, protože je krásný a je blízko města, takže zájemci o hledání kešek nemusí jet daleko,“ upřesnil režisér.

Videa členové Jihočeského divadla natáčeli kvůli pandemii, protože nemohli hrát v divadle. Vídea zveřejňovali na Facebooku, měla velkou sledovanost. Každý díl přes 1000 kliknutí. „Rodiny s dětmi si pověsti berou jako tip, kam vyrazit na výlet – po odvysílání tohoto dílu tak mohou přijet i sem, k vám,“ dodal režisér.

Keška je skrytá voděvzdorná schránka s tajným obsahem. Lze ji najít podle souřadnic zveřejněných na webu zabývající se hrou geocaching - www.geocaching.com

Herci Jiří Brnula a Vjačeslav Zubkov s režisérem Janem Kaštovským.

Májka zavlála navzdory koronaviru

Už podruhé se májka stavěla bez tradičních zvyků a obyčejů

Žádné společné stavění a hlídání se ani letos nekonalo. Už podruhé v řadě. Strom v obecním lese uřízli zaměstnanci obecního úřadu, kteří také oloupali kůru z kmeny a zelený vrchol ozdobili pentlemi. Spolu s pár sousedy, kteří se vztyčením přispěchali na pomoc, májku pevně usadili. To, čeho si tradičně chlapci a muži při stavění májky po desetiletí užívali, se omezilo jen fyzickou prací. Ale i tak májka ozdobila naši náves.

Jak v jednom z minulých čísel Voselského listů zavzpomínal dlouholetý kronikář Václav Mrázek, za války se májka stavět nesměla. „Ale i tak se naši chlapci i muži rozhodli postavit v roce 1945, těsně před koncem 2. světové války, na návsi hezkou, vysokou májku. Děvčata připravila a ozdobila věnec a špičku celé májky – radost pohledět. Jak to však bylo s nočním hlídáním, se asi nikdy nedozvíme. Májka totiž v noci zmizela, aniž by se kdo probudil, a objevila se k našemu velkému úžasu v sousedním Borku.“

Třicet Voselňáků se vypravilo o půlnoci na Borek, ale byli prozrazeni. Místní májku začali bránit včetně žen v nočních košilích, a tak se naši vrátili domů s prázdnou a museli májku postavit novou.

– sw

tradice

Hřiště jako inspirace nejen pro architekty

Autoři knihy Možnosti vesnice považují naše víceúčelové sportoviště za příklad dobré praxe

Celkem dvanáct portrétů architektů, společenské a kulturní proměny českého venkova za posledních dvacet let přiblížili autoři publikace Možnosti vesnice, kterou letos vydalo nakladatelství Meziměsto.

Literární dokumentaristka Michaela Hečková a fotograf Matěj Chabera se vypravili na různá místa v naší republice po stavebních stopách architektů. V různých lokalitách českého venkova našli zajímavé stavby – například opravené kostely, nové školy, rozhledny, kulturní domy a nečekaně i esteticity pojaté hasičárny.

Autoři knihu pojali jako alternativního průvodce pro architekty a fanoušky architektury. A nejen pro ně. Publikace může inspirovat ty, kteří rozhodují o proměně české

krajiny. Autory zajímala motivace investorů a také tvůrčí kompromisy, které výsledné stavby ovlivnily. Kniha přináší inspiraci nejen architektům a příznivcům současné architektury, ale třeba i starostům a lidem žijícím na venkově. Na příkladech dobré praxe autoři přibližují zajímavé stavby v několika obcích a ukazují tak proměnu českého venkova. Michaely Hečkové jsme se proto zeptali, proč si s fotografem Matějem Chabrou vybrali naše multifunkční hřiště a v čem je podle nich pro ostatní inspirující?

„Úsilné sleduji jako jednu obcí, která se systematicky věnuje architektonické obrodě a proměně dlouhodobě. Nejde jen o konkrétní hřiště, které je velmi kvalitně provedeno a láká bezesporu nejen

místní, ale vizuálně také každého projíždějícího turistu. Navíc pracuje s nápisem a legendou o obci naprosto skvěle. Myslím, že je jasné, jak areál pracuje s identitou místa,” odpověděla spoluautorka knihy Michaela Hečková. „Úžasné mi ale přijde i to, jak se obec dlouhodobě věnuje architektuře a především koncepčním dokumentům, jak spolupracuje systematicky s ateliérem re:architekti a postupně se stará o své zlepšování. Myslím, že právě kontinuita a dlouhodobý zcela nepovrchní zájem o rozvoj obce je to, co činí Úsilné TAK výjimečným. A to je určitě něco, co lze označit nejen za příklad dobré praxe, ale zkrátka je to inspirativní pro každého i v běžném životě, dokonce nad rámec architektury.“

•Stanislava Wróbllová

MULTIFUNKČNÍ SPORTOVNÍ HŘIŠTĚ

bylo dokončeno v roce 2015 podle studie kolektivu autorů z pražského ateliéru re:architekti. Sportoviště slouží k individuálnímu využití i ke společným akcím. V posledních letech se v areálu pravidelně koná tradiční nohejbalový turnaj Voselská kaštaniáda. Od listopadu do března je hřiště z provozních důvodů uzavřeno.

Naše multifunkční hřiště pohledem fotografa Matěje Chabery, spoluautora knihy.

Růžena Tájková: Do Voselna jsem nesměla

Za poměrně dramatických okolností se tehdy dvacetiletá Růžena, původem z nedalekých Chotýčan, přistěhovala do statku na voselskou návěs. Dnes už na to vzpomíná s odstupem několika desetiletí. Narodily se jí tu tři děti a žije tu skoro sedmdesát let.

Kdy jste sem přišla?

V roce 1953 jsem se sem přivdala. No jo, jenže já sem nesměla! Protože mě komunisti odsoudili.

Za co?

Od tatínka jsem dostala pět hektarů půdy, řekli, že jsem kulak. Tak mne odsoudili. Naštěstí zapomněli, že maminka měla polovičku. Odsoudili tatínka a mně. Tatínka poslali k soudu, hned ho zavřeli, dali mu více než rok. Napřed byl v base v Táboře, na Josefa, na svůj svátek byl na Pankráci, a pak ho šoupli na uran do Jáchymova. Tam byl hlad a těžká práce. Když mu bylo padesát, zemřel.

Co jste v tu dobu dělala vy?

Tatínka zavřeli v únoru a v květnu nás z Chotýčan vystěhovali tak zvaně mimo okres. A sice na sever republiky. „Vítá vás kraj Ústí nad Labem“ - četli jsme na ceduli. Byl květen, svítlo sluníčko a můj muž Josef Tájek, ještě nebyl mým mužem, jel s námi. Aby nám pomohl s tím, co budeme potřebovat. Bydlel ve Voselně. Vdaná jsem ještě nebyla, s manželem jsem chodila čtyři roky.

Řekli jsme si, že se v listopadu 1953 vezmeme. Jenže já jsem měla zakázaný vstup do okresu České Budějovice.

Jak jste to vyřešili?

Moje budoucí tchýně, ale nebyla to mužova maminka, přivdala se sem, do Voselna, když mu bylo devět let, měla v Nemanicích bratra. Ten to zařídil tak, že se mne nikdo na nic neptal. Ale volit jsem nesměla...

Jak to tu v padesátých a šedesátých letech vypadalo?

Když jsem sem přišla, pro chleba jsme jezdili do Nemanic, tam byl pekař. Mléko jsme měli od naší krávy. Dceři Janě bylo pět šest let, když se návěs předělávala. Rozkopali návěs, před námi stály stroje, asi jeřabiny, už nevím. K Nemanicím bydleli na konci Fialů, Krlínů, Hrubých, pak Kráslů. Od Fialů teď vede nahoru ulice a stojí spousta nových domů. Pod kaštany bydlela paní Matějková, v zatáčce měla baráček teta Blahnů a byli tam i staří Hnilíčků. Nyní se obec rozrůstá dál. Nahoře u lesa proti Pouzarům bylo velkánské

pole, teď je to všechno zastavěné.

Bydlíte na návsi, jezdí tu hodně aut?

Jezdí. My jsme chodili buď pěšky, nebo jezdili na kole. U Sloupu, co je dneska kruhář, si nechával jeden chlapec od Skořepů kolo a u něho seřiznuté holínky, když jezdil do školy. Nikdy mu to nikdo neukradl.

Kam chodily vaše děti do školy?

Dcera Jana chodila do obecné školy tady, Pepča už do Kněž-

Synové Přema (vlevo) a Pepa.

S vnuky Honzíkem (vlevo) a Pavlíkem.

ských Dvorů. Obec zařídila, že tam jezdil autobus. Když byly moje děti malé, tak se o ně starala moje tchýně, vařila jim. Důchod neměla žádný, děda bral 240 korun, tak jsem chodila pracovat ještě navíc na denní službu. Krmila jsem s Mařenkou Jerhotů dva roky prasata. O děti se postarali staří.

Co vám chybí v obci?

Obchod. Dříve tu nic nebylo, teď toho tady je! Starosta, pamatuju ho jako malého kluka, ten to tu opravdu pozvedl. Obec se rozšířila, je tu spousta rodin. Ale je tu i hodně starých lidí. Myslela jsem, že pečovatelka chodí jen ke mně, ale chodí i jinam.

Růžena Tájková (1933):

„V životě jsem nikdy moc necestovala, jen po republice – do lázní. U moře jsem nebyla nikdy.“

Prohlížela jste si už letošní obecní kalendář? Je tam hodně starých fotografií.

Je tam fotka potoka, který protéká návší. Po deštích se občas vyléval, ale k nám voda nikdy nevystoupala. Zeď na fotografii, kde děti drží májku, už dneska neexistuje. Je to vedle nás. Dříve tam bývali Šafářů, nyní je tam místo zdi průjezd do dvora.

A jak vypadá váš den?

Ráno mne syn vzbudí a uvaří mi meltu. Já si sednu do křesla a vezmu si růženec a pomodlím se za všechny, kteří jedou do práce, aby dojeli dobře. V deset mi přinesou oběd, vezmu si jen polévku, druhé jídlo si dám později. Číst nic moc nemohu, protože mi neslouží zrak. Tak poslouchám rádio a hlavně televizi, abych věděla, co se děje ve světě. Pustím si Čtyřladvacítku, pak to třeba přepnu na televizi Noe, kde jsou pravidelně mše. Podívám se i na nějaký romantický film a také na severské ságy.

•Stanislava Wróbllová

Dvě otázky pro zastupitele

Redakce obecního časopisu Voselské listy pravidelně přináší názory a postoje zastupitelů. V tomto čísle jsme všem devíti zastupitelům položili tyto dvě otázky:

- 1. Jakou investiční akci s dotací osobně považujete pro život obyvatel Voselna za nejdůležitější?**
- 2. Obci na její majetek akutně chybí skladovací prostory. Jak konkrétně byste situaci chybějícího skladu řešili?**

A jak zastupitelé odpověděli?

Pavel Kašpárek

1. Vzhledem k tomu, že jsou již připraveny projekty na dvě akce, které podporuje Ministerstvo pro místní rozvoj ČR a dají se ještě letos podat žádosti o dotace, tak tyto:

oprava komunikace K Pomníku (od pomníku směrem k ovocnému sadu), která je rozpočtována zhruba na 6 milionů korun, v příštím roce asi i za víc peněz... a oprava bývalého obchodu, která byla z důvodu zachování nepřetržitého provozu obchodu vypuštěna z celkové rekonstrukce budovy obecního úřadu a mateřské školy v roce 2014.

Nyní se jedná o izolace, nové podlahy a omítky, podlahové vytápění, nové rozvody vody, kanalizace a elektřiny a sanace sklepních prostor. Využití se nabízí, resp. je požadováno – např. muzeum nebo archiv dochovaných historických vesnických předmětů, informační centrum s občerstvením pro návštěvníky štoly, společenská místnost pro obecní spolky atd.

2. To je opravdu závažná otázka, protože tento problém se snažím řešit již několik let. Některé použitelné pozemky vhodné pro obecní sklad (jinak stavebně nevyužitelné, třeba pod vedením vysokého napětí), nebo některé nevyužívané nemovitosti v obci nejsou, bohužel, na prodej. Využití jediného obecního pozemku – louky, kde je nyní čerstvě zřízená „tůň“, je limitováno zátopovým územím. Ale za určitých opatření by se zde snad dal postavit i dům se sociálními byty (pro zájemce z obce) a zřídit v něm i obecní sklad. Vzhledem k popsané situaci by zastupitelstvo přivítalo každý váš nápad, návrh nebo tip na možné řešení. Děkuje!

Radek Doležal

1. Investiční akce v obce si myslím, že jsou přínosné pro všechny občany. Jedna z provedených akcí je nová silnice v zástavbě na konci obce K Čertíku (tak zvaný Bronx). Dobře vybraná firma rychle a kvalitně zhotovila a předala komunikaci k rodinným domům.

2. Otázka skladovacích prostor je pro obec zásadní. Obecního majetku přibývá a bylo by dobré skladovat vše pod jednou střechou. Nynější prostory v bývalém „prasečáku“ jsou dostačující, a proto by bylo dobré jednat s majiteli o další spolupráci či možnosti odkupu.

Jana Beritová

1. Mě se moc líbí nová tůňka u cyklostezky a až tam budou i lavičky, bude to hezké odpočinkové místo. Navíc se využívá i voda ze štoly...

2. Skladovací prostory – to je velký problém. Majetek obce se rozšiřuje a místa je málo. Ten nejjednodušší způsob postavit novou skladovací halu nemusí být úplně snadný. Snažíme se najít řešení, aby splnilo všechny požadavky.

Jan Fous

1. Pro někoho je to rekonstrukce ulice, v které bydlí, pro hasiče nová hasičárna, pro sportovce nové šatny, pro někoho nové komunitní centrum a pro žiznivá zvířátka je to nová tůň. Všechny akce jsou pro někoho ty nejdůležitější.

2. Jelikož větší část současných skladovacích prostor není v majetku obce, tak si myslím, že do budoucna by měla obec mít vlastní skladovací prostory. Obecní pozemky na výstavbu skladovacích prostor jsou velmi omeze-

né a napadají mě jenom tři lokality ve vlastnictví obce. První lokalita je Na Pláništi, kde obec plánovala výstavbu obecních bytů, ale jednání se soukromým investorem okolních pozemků je komplikované a neseriózní, proto by mohl zde vzniknout prozatímní skladovací prostor. Druhá lokalita je na parkovišti u víceúčelového hřiště, které je celoročně málo využívané pro parkování. V západní části parkoviště proti hřišti by mohl vzniknout skladovací prostor o rozloze zhruba 200 metrů čtverečních, což je zhruba šestina současných parkovacích ploch.

Třetí lokalita je na parcele p. č.126/3 – louka za mostem přes Kyselou vodu, kde byla letos vybudována tůň. Tato lokalita je největší a z hlediska rozvoje obce, si myslím, i do budoucna nejlepší. Jediný větší ucelený pozemek ve vlastnictví obce z jedné strany leží mimo obec a na druhé straně nedaleko centra obce. V této lokalitě by mohly do budoucna vzniknout i další připravované

projekty obce např. obecní byty. Možná by stálo za úvahu zpracovat územní studii této lokality. Problém je, že leží v záplavovém území, ale technicky by to bylo možné vyřešit např. odvodňovací stokou do potoka podél stávající aleje stromů nebo navýšením terénu v této lokalitě.

Josef Neubauer

1. Podle mého názoru je to jednoduché – Altán Pod Kaštany, ale možná ještě důležitější pro všechny ve Voselnu je to zmařená investice do CTParku.

2. Tato otázka je složitá. Všichni Voseláci se rádi účastní pořádaných obcí. Obec zajišťuje obsluhu veřejných prostranství, obec na tyto akce potřebuje prostory a mobiliář. Jenže ten není kam uložit – postavme tedy sklad. Ale kde? Obec má v současné době dva pozemky, snad vhodné pro stavbu skladu. V úvahu přichází jedině pozemek u tůně. Když byli osloveni vytipovaní sousedé k odprodeji některých pozemků, byla obec odmítnuta. Škoda.

Karel Wróbel

1. Pátrám v paměti a zjišťuji, že by důležitých investic z dotací bylo víc, ale podle mého názoru je to jednoznačně stezka od kruhového objezdu u Makra do obce. Bydlím ve Voselnu více než 15 let, a tak jsem byl před vybudováním stezky nucen chodit pěšky od Makra po silnici. Byl to zážitek! V zimě, když byla brzo tma, uskakovat před auty do sněhu, svítit si mobilem. Nyní se stezkou je to paráda, je osvětlená a velmi bezpečná. Největší dík patří tomu, kdo využití této dotace vymyslel.

2. Dlouhodobě obec bojuje se skladovacími prostory. Nejsou obecní, věci k uschování přibývají a místa ubývá. Neekonomické je i neustálé stěhování materiálu při obecních akcích. Zpracoval jsem před časem „studii“ pro vybudování skladovacích prostor na louce před obcí. Znalci namítnou, že je to oblast s opakujícími se jarními záplavami. S tím je třeba počítat a upravit projekt po vzoru našich předků, kteří s přírodními

živly žili, počítali s nimi a dovedli svým chováním jejich vliv minimalizovat. Určitě by bylo možno tuto stavbu využít k vybudování malého bytu pro obecního správce, pro případ, že by v obci nebydlel a byl by tak k dosažení. Stavba by mohla být koncipována jako „nedokončená“ s možností dalšího dostavby a úprav. Jistě je nezbytné hledat místa pro obslužné skladovací prostory materiálu potřebného pro akce v Altánu a v hasičárně. Došlo by k urychlení a ulehčení příprav bez nutnosti opakované manipulace a stěhování. Nezbytně nutné je udělat revizi, co je třeba skladovat a s čím je možno se rozloučit.

Radim Lehečka

1. Investiční akce, které naše obec v poslední době realizovala, mají všechny své zásadní opodstatnění a jsou pro naše občany přínosné. Právě díky svému významu bylo možné například i čerpání různých dotačních programů. Nechci tedy vybírat jen jednu z nich. Napadá mě hned několik.

Například oprava kanalizace, úpravy povrchů silnic v obci, rekonstrukce a stavba nové hasičárny a v neposlední řadě i stavba moderního komunitního centra, ve kterém jsme již organizovali pár velmi příjemných a zábavných akcí. Komunitní centrum je ideální místo pro setkávání s našimi sousedy a já si budu přát, aby chom takových setkání mohli realizovat více.

2. Problém chybějících skladovacích prostor je dlouhodobá záležitost, která nemá jednoduché a rychlé řešení. Aktuálně pro uskladnění materiálu a strojů využíváme budovu, která dříve sloužila pro chov prasat. Zde jsme však v dočasném nájmu. Jako ideální řešení se tak po prověření různých možností nabízí najít vhodné místo a postavit zcela novou skladovací halu, ve které bychom mohli vše, a to na jednom místě, odpovídajícím způsobem skladovat.

Marie Havránková

1. Na větší část stavebních akcí, které se zde v minulých letech realizovaly, byly čerpány dotace. To, jak naše vesnice vypadá a jak se v ní žije, je mimo jiné i zásluhou toho, že se v rámci možností přihlašujeme do dotačních programů. Na začátku se samozřejmě budovala základní infrastruktura – inženýrské sítě, komunikace, osvětlení. Později se mimo jiné rekonstruovala budova obecního úřadu s mateřskou školkou i s navýšením její kapacity, realizovala se nová hasičárna, víceúčelové

sportovní hřiště, Altán Pod kaštanu, nová čekárna na návsi, zřídila se naučná stezka, veřejné WC na návsi, herní prvky kolem obce apod. V neposlední řadě se pořizuje i komunální technika a jiné vybavení – např. traktor a stany. A pokud bych měla zvolit, jakou investiční akci osobně považuji za nejdůležitější pro život obyvatel Voselna, tak určitě základy ve formě infrastruktury a rekonstrukci budovy obecního úřadu s navýšením kapacity mateřské školky. Bez položených základů by jen těžko vznikaly další investiční akce. A z novějších investičních akcí mám velkou radost z Altánu Pod Kaštany.

2. Problém se skladovacími prostory je dlouhodobý a opakovaný se k němu vracíme. Problémem je, že majetek obce je uložen na několika místech a není soustředěn na jedno místo. Navíc stavba a místo musí být, podle mého názoru, zvoleny tak, aby byly tyto skladovací prostory snadno dostupné a finančně přijatelné a také, aby v neposlední

řadě zapadly do charakteru obce. Návrhů a nápadů bylo v průběhu času více. Nejvíce se mi líbí nyní diskutovaná varianta o možnosti vybudování skladovacích prostor na okraji vesnice v části louky, která je u výjezdu z vesnice směrem k Makru. Místo jako takové je dobré, protože vlastní objekt by byl částečně „schován“ stávajícím stromořadím. Pokud se shodneme na této variantě, bude nutné dořešit detailnější architektonický koncept, aby skladovací objekt zapadl do charakteru obce a této lokality, a pak i finanční náročnost zvoleného záměru.

Jiří Smrž

1. Když vezmu investice jako takové, tak jsou nedílnou součástí každé obce. Myslím si, že investovat do kvalitního života obyvatel je to nejdůležitější. Komunikace, dopravní obslužnost, sport, kultura atd. Myslím si, že se naše obec snaží investovat poměrně dobře. V dnešní době s rozpočtem obce není možné dosáhnout na některé projekty bez různých dotací.

Dotace poskytuje Evropská unie, krajský úřad a jiné subjekty. Každý je vypisuje na určitá odvětví a v určitých periodách. Dotace se poskytují na stavby, na kulturu, na infrastrukturu, na sport a také třeba pro dobrovolné hasiče. Proto je důležité dotace sledovat a využívat. Osobně považuji za nejlepší investice s dotací zrealizované v naší obci – multifunkční hřiště, Altán Pod Kaštany a novou hasičárnu. Z připravovaných akcí považuji za nejdůležitější přechod pro chodce na návsi, postupnou opravu bývalého obchodu a vybudování skladovacích prostor pro obecní majetek.

2. Další otázka navazuje na budoucí investice v obci. Obec má spoustu věcí, které potřebují místo pro uskladnění. Nejedná se jen o techniku, ale také o sety lavic, stany, nářadí a jiné věci. Nyní jsou věci na několika místech. Stará hasičárna, obecní úřad, bývalý obchod a také v soukromé „stodole“ manželů Pourových. Tento objekt a místo by se mi líbily nejvíce. Bohužel je v soukromém majetku a majitelé objektu prodat nechtějí. Problém je, že obec nemá zajímavý pozemek, který by byl pro sklad vhodný. Sklad by měl být v dosahu dění, ne někde v polích za vesnicí. Samotná hala už je to poslední. Dnes se nabízejí montované haly z několika druhů materiálu. Samotná realizace už není nijak složitá. Proto je pro mne prioritou hledat vhodné místo pro stavbu nového skladu.

• Přípravila a fotografovala
Stanislava Wróbllová

Naplánované akce do konce roku 2021

- 20. 12. 2021** od 18 hodin vánoční zpívání se souborem Bella Musica před kaplí sv. Václava
21. 12. 2021 od 18 hodin divadelní představení našich ochotníků Narození Ježíška ve Voselnu
24. 12. 2021 od 23 hodin „půlnoční“ v kapli

Předpokládané akce v roce 2022

- 1. 1. 2022** od 13 hodin společný novoroční výlet
22. 1. 2022 od 20 hodin v sále hospody ples SK Úsilné s kapelou Čtyřlístek
5. 2. 2022 po celý den vepřové hody
19. 2. 2022 ples SDH Úsilné (bude upřesněno)
12. 3. 2022 od 19 hodin v sále na Borku obecní ples s kapelou MP3
30. 4. 2022 pálení čarodějnic a stavění májky
1. 5. 2022 prvomájový průvod
14. 5. 2022 Den vína ve Voselnu
3. až 5. 6. 2022 Dětské dny radosti

Stavby se staví pro lidi.
Pro společné zážitky a radosti,
které ani Corona nepokazí.
Pevné zdraví všem!

PF 2022

REDAKCE VOSELSKÉ LISTÍ

OBEC
ÚSILNÉ

VOSELSKÉ LISTÍ

občasník obce Úsilné vychází nepravidelně – dvakrát do roka
• **Redaktorka, editorka a jazykové korektury:** Stanislava Wróblová
• **Fotografie:** Hana Haladová, Václav Mrázek, Renata Pourová, Luboš Vojtěch, Stanislava Wróblová a archiv obce Úsilné Úsilné • **Úprava fotografií:** Luboš Vojtěch
• **Grafická úprava:** Jindra Petráčková, Grapet • **Tisk:** Typodesign s.r.o., České Budějovice
• **Náklad:** 300 výtisků • Vydala obec Úsilné, prosinec 2021

